

ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДНЄ

19 серпня Православна Церква відзначає велике свято — Преображення Господнє. Преображення Господнє — це одне з дванадцяти найбільших свят у християнстві, встановлене на честь об'явлення божественної сили Христа Спасителя своїм учням. Християни, які живуть за Юліанським календарем, святкують його 19 серпня. Святі отці називали це свято другим Богоявленням. Подію преображення описують одразу три євангелісти — Матфей, Марко та Лука.

Преображення Господнє, згідно з Євангелієм, відбулось перед голгофськими стражданнями Ісуса Христа. Ісус взяв із собою трьох своїх учнів — Петра, Якова та Івана і вирушив з ними на гору. Традиційно Преображення пов'язують з горою Тавор. Однак в Євангеліях немає жодної згадки про назву гори, де відбулося Преображення.

Там Христос молився, утомлені ж учні заснули. Коли ж прокинулися, то побачили, що Ісус Христос преобразився: лице його сяяло, мов сонце, а одяг його став білим, як сніг, і блискучим, як світло. Поруч з'явилися пророки Мойсей та Ілля й почали розмовляти з Ісусом. Згодом велика біла хмара накрила їх, і

пролунав голос Бога Отця: «Це Син мій улюблений, що його Я вподобав. Його слухайтеся» (Мт. 17: 5).

У момент преображення Господь дав можливість трьом апостолам побачити поєднання двох природ у Христі: божественної і людської.

Святкування цього празника сягає ще IV століття, коли св. Єлена побудувала храм на горі Тавор на честь Господнього Преображення. Від VI століття це свято поширюється в усій Східній Церкві під назвою «Господнє Преображення».

У народі Преображення називають Другим, або Яблучним Спасом. Чому яблучним? Як відомо, ми, прийняли православну віру від Візантії. А за візантійським Типіконом (богослужбовим статутом) в це свято було прийнято освячувати виноград нового врожаю. Проте виноград в нашій країні до цього часу не завжди є придатним до споживання, зате достигають яблука. Але освячувати в цей день можна будь-які плоди - головне, не забути подякувати за них Тому, Хто, як сказав Іоанн Златоуст, преобразився на горі Фавор, «щоб показати нам майбутнє преображення ества нашого і майбутнє Своє пришествя на хмарах у славі з ангелами».

АРХІПАСТИРСЬКИМ ВІЗИТ У ПЕРЕХРЕСТІВКУ

Церковне вчення говорить, що Бог - вічний, але храми - обителі Божі, на жаль, підвладні часу. Тож без належної уваги та догляду перетворюються на історію та купу каміння.

Лише десять років тому жителі села Перехрестівки Роменського району відсвяткували відкриття Спасо-Преображенського храму, який став справжньою духовною святиною для селян. Але вже сьогодні питання ремонту храму стало на порядку денному. Виникла необхідність оновити фасад, полатодити дах

та ще багато іншого.

Роботу по оновленню будівлі очолив настоятель храму протоієрей Олександр Лисий та громада церкви. Староста парафії Ольга Шишка організувала збір коштів по селах Перехрестівської сільради. Жителі щиро відгукнулися і допомогли громаді впоратися з багатьма проблемами. Загальними зусиллями в досить короткий термін вдалося відремонтувати дах, поновити фасад храму, який на разі доповнюється писаними іконами архангелів та престольного свята, які до речі малює сам настоятель храму.

І ось 12 серпня з архіпастирським візитом в оновлений храм завітав Високопреосвященніший Мефодій, архієпископ Сумський і Охтирський, де звершив Божественну літургію. Йому співслужили обласний благочинний протоієрей Богдан Козенко, благочинний м. Сум протоієрей Олексій Згоник, благочинний Конотопського району протоієрей Олександр Перепелиця, архімандрит Андріан, благочинний Роменського району протоієрей Ігор Мурий та інше духовенство Роменського благочиння.

По завершенні богослужіння владика Ме-

фодій звернувся з вітальним словом до всіх присутніх. Він подякував настоятелю храму і парафіянам за плідну працю у відновленні храму, а також відзначив церковними грамотами старосту громади та голову агрофірми «Надія» Віталія Стазілова.

Після соборного Богослужіння, прихожани та гості були запрошені на концерт підготовлений силами дошкільного закладу села. Вихованці садочку читали духовні вірші та виконували пісні про Бога і Україну. Всі дітки отримали солодкі подарунки і слова щирої подяки від владики. Також милозвучні церковні канти виконав відомий Роменський кобзар Олександр Триус.

По завершенні святкового концерту до духовенства і прихожан звернувся сільський голова В'ячеслав Ярошенко. Він подякував архіпастирю і духовенству за візит, а також відзначив важливу роль храму у відродженні духовності села.

У цей же день, Владика Мефодій разом з духовенством здійснили чин освячення хреста, який був поставлений при в'їзді у село, який буде відтепер духовним оберегом села Перехрестівки та його жителів.

У РОМЕНСЬКІЙ ЛІКАРНІ ВІДРОДЖЕНО ХРАМ МАРІЇ МАГДАЛИНИ

4 серпня свята Православна Церква вшановує свята рівноапостольну мироносицю Марію Магдалину. Саме у цей день відбулася знаменна подія у Першій спеціалізованій психоневрологічній лікарні у м. Ромни. Адже завдяки старанням головного лікаря Кравчука Пилипа Михайловича та колективу закладу тут відроджується Маріє-Магдалинівська церква, яка свого часу діяла, але була закрита у Радянські часи.

У цей день зібралось чимало

медпрацівників закладу, хворих пацієнтів, представників духовенства, козацтва, щоб піднести щирі молитви у відновленому храмі.

Святкове богослужіння очолив вікарій Сумської єпархії, єпископ Конотопський Афанасій. Йому співслужили обласний благочинний, протоієрей Богдан Козенко, благочинний Роменського району протоієрей Ігор Мурий, настоятель храму ієромонах Онисим та інше духовенство Роменського району.

Після богослужіння відбулося освячення

на купольного хреста, опісля чого духовенство і парафіяни за добрим звичаєм вклонилися і приклалися до святого хреста.

Владика Афанасій привітав усіх присутніх із храмовим святом, виголосив змістовну проповідь про життя рівноапостольної Марії Магдалини і подякував головному лікарю та колективу закладу за вклад у відродження храму, який відтепер стане духовною святею лікарні, де хворі і медпрацівники зможуть отримувати духовне зміцнення і молитовно єднатися з Богом

ВШАНОВАНО ВИДАТНОГО ЗЕМЛЯКА

менника Григорія Нудьги, уродженця с. Артюхівки.

Нині могутня постать незламного борця за Україну повертається до нашої свідомості наново відроджена, як і наша незалежність. Кожного року в серпні проводяться урочистості, присвячені пам'яті видатного земляка. Відбулися вони і цього літа, біля поховання Г.С. Вашкевича.

Виступаючи: заступник голови Роменської РДА В.В.Ремінець, письменник і краєзнавець Л.М.Коваленко, зав. музеєм Петра Калнишевського О.В.Іващенко, голова міськрайонної організації «Просвіта» Г.В.Діброва та інші шанувальники видатного земляка говорили про вірність ідеям Вашкевича, актуальність їх і на даний період, ознайомили з життєвим та творчим шляхом знаменитого земляка, ново виявленими штрихами до його портрета.

Панахиду по померлому, але живому в серцях людей, що рясно зібралися з округи відслужив ієрей Вадим Поліщук, настоятель Різдво-Богородичного храму м. Ромни.

Авторські пісні під милозвучні переливи власноруч виготовленої кобзи виконував кобзар Роменської козацької сотні Олександр Тришук. Учасники свята з цікавістю оглянули літературну виставку, присвячену Г.С. Вашкевичу, підготовлену заповідником «Посулля». Виступи промовців чергувались з пречудовими виступами місцевих колективів художньої самодіяльності.

*Завідувач музею Петра Калнишевського
Олександр Іващенко*

Зняти вроки - гріх?

Так, це є гріхом проти Першої Господньої заповіді - «Не май інших богів». Від диявольських підступів людину охороняє благодать Божа, що дається у молитві, святих Таїнствах і праведному житті.

Якщо людина є хрещеною, називає себе (й справді є) практикуючим християнином, то не може, вірячи в Бога, «підвірювати» в різні марновірства, оскільки не можна служити Богу і мамоні одночасно.

Християнин повинен шукати порятунку і заступництва лише в Христа, Який є Лікарем душ і тіл наших, а не в бездушних сірників, шпильок, ниток чи в інших речах, які використовує ніби для «скидання» чи запобігання від «вроків».

Пам'ятайте, доки Ви будете вірити в ці речі (забобони, марновірства тощо), доти диявол буде Вам так і давати, а коли відкинете це все і матимете правдиву віру в Христа (хоча б як зерно гірчиці), тоді нічого Вам зашкодити не зможе.

Якщо вважаєте, що вас наврочили, зверніться до священика, нехай помолиться за Вас. Все, що треба для спасіння душі і тіла, має Церква. Не потрібні заговори, є молитва. Не треба зливати віск, є свята вода.

І пам'ятайте: коли людина молиться, сповідається і причащається, тоді Христос з нею, а вона з Ним. А коли Сам Господь з нами, тоді хто зможе бути проти нас?

На мальовничій околиці села Шумська Роменського району відбулися урочистості, присвячені до 175 - і річниці від дня народження роменського дворянина Григорія Станіславовича Вашкевича (1837-1923) - видатного культурного, громадського та освітнього діяча, благодійника і філолога, товариша самого Пророка української нації - Тараса Шевченка, ревного хранителя безцінних реліквій Великого Кобзаря.

Похований Вашкевич недалеко від Шумська, біля свого хутора з однойменною назвою на високій кручі Сули, як він і заповідав, щоб поховання походило на Шевченкове, поховання збереглося до наших днів. У 2-й половині ХХ ст. на могилі споруджений кам'яний надгробок. За однією з версій встановлено його стараннями пись-

Молитва на початок навчального року

Боже, вислухай наші прохання, які ми з глибокою вірою підносимо до Тебе через найкращого Учителя Ісуса Христа, нашого Господа, який Живе і Царює в Єдності Святого Духа. Нехай Всемогутній Бог благословить учнів і провадить їх у новому навчальному році так, щоб вони пізнали Його Мудрість і старанням навчанням добре готувалися до виконання свого життєвого покликання. Нехай Ісус Христос, Божий Син і Єдиний їхній Учитель, освітлює їх Своїм Словом, щоб

вони у новому навчальному році йшли за Ним і зростали в Його Дружбі і Любові, а Дух Святий, який від Хрещення постійно їх провадить, дав їм мужність і витривалість, щоб вони словом і прикладом привертати до Ісуса Христа ще й інших людей. Нехай усіх їх благословить Всемогутній Бог Отець, і Син, і Святий Дух. Амінь.

Молитва учня (учениці)

Мій любий Ісусе! З цілого серця дякую Тобі за Ласку, що можу ходити до школи. З вдяч-

ності за це обіцяю добре навчатися. Обіцяю завжди бути чемним (чемною) і слухняним (слухняною) перед моїми вчителями, бо знаю, що й Ти, любий Ісусе, зростаючи в Назареті, був пильним, уважним і слухняним Своєї Матері та опікунові святому Йосифові. Благослови мене, Любий Спасителю! Твоєю Ласкою допоможи мені, щоб я виконав (виконала) мої постанови, щоб я добре навчався (навчалася) і тим приносив (приносила) Тобі більшу славу, батькам потіху, українському народові честь, а собі, як для душі, так і для тіла, користь. Амінь.

3 МОЛИТВОЮ ДО НАВЧАННЯ

ЄВАНГЕЛІЄ КАЛНИШЕВСЬКОГО

В фондах заповідника «Посулля»

зберігається шедевр українського золотарства ХУІІІ ст. - Євангеліє, історія якого тісно пов'язана з життєдіяльністю щедрого благодійника і мецената, останнього кошового отамана Запорізької Січі Петра Калнишевського (1691-1803 рр.), уродженця села Пустовітківки Роменської сотні Лубенського полку (нині Роменського району Сумської обл.).

Займаючи у 2-й половині ХУІІІ ст. найвищі старшинські посади у Війську Низовому Запорізькому, Калнишевський всіляко сприяв подальшому розквіту духовного життя на Україні, споруджував власним коштом величні православні храми, дбав про їх художнє оформлення: замовляв різьблені іконостаси, ікони, коштовний церковний посуд, хрести, ризи, книги.

На його замовлення виготовлене для Січової церкви двопудове Євангеліє, вартістю близько тисячі російських рублів, рясно оздоблене золотом, сріблом та коштовним камінням. Відомий його щедрий дарунок (коштовний церковний посуд із срібла з позолотою) Єрусалимському патріарху для храму Гроба Господнього.

Вже страждаючи в ув'язненні на Соловках Калнишевський, виділяє гроші на масивний срібний з позолотою запрестольний хрест, вагою більше 5 кг для Преображенського храму. Сюди ж, після щасливого звільнення з темниці, він жертвує коштовне Євангеліє у срібній з позолотою оправі, загальною вагою більше 40 кг.

Не забував Калнишевський і своєї малої батьківщини. Ще будучи військовим суддею він 1762 року подарував до Троїцької церкви рідного села Пустовітківки коштовне Євангеліє, яке обійшлося Калнишу в 500 рублів. Загальна вага книги без оправі - біля 16 кг. Понад 5 кг металу, 2620 гр з якого дорогоцінного, пішло на оправу, довжини якої півметра, ширина - 34 см, товщина 10 см.

Сама книга московського друку, 1758 року видання, переплетена в дубові дошки, обкладена металевими листами жовтого кольору на які з великою технічною досконалістю припасоване срібне з позолотою рельєфне карбування різнопланового рослинного орнаменту та сюжетів зі Святого Письма. Корінець оправі та фігурні застіжки теж виготовлені з срібла і прикрашені карбуванням.

Середник на чільній дошці Євангелія має обрамоване рослинним орнаментом, карбоване невисоким рельєфом, розп'яття, а біля нього по сторонам Матір Божа, Іван Богослов, за ними лики Василя Великого і Андрія Первозванного. Вгорі над розп'яттям зображена Свя-

та Трійця, а знизу Іван Златоуст. На наріжниках розміщені євангелісти зі своїми символами. Нижче Івана Златоуста фігура ангела, а під нею, на позолоченій пластині вигравіюваний дарчий напис: «Сия книга Евангелие изделано коштом войска Запорожского низового судии войскового Петра Ивановича Калнишевского».

На спідній дошці у великому овальному середнику виконана невисоким рельєфом сюжетна композиція, яка складається з зображення Спасителя на хмарах в оточенні янголят. Права рука його піднята вгору для благословення, в лівій тримає земну кулю [8, 22-23]. В нижній частині внутрішньої сторони спідньої дошки є інший напис: «В церковь Свято-троицкую села Пустовитовки 1762 году. Цена ж оному пятьсот рублей».

А ось як описує мистецьку красу Євангелія відомий дослідник золотарства України козацької доби Марк Петренко: «Творчість українських майстрів стояла близько до народного мистецтва, вони часто наслідували орнаментальні мотиви народної архітектури,

різьблення на дереві й камені, тощо... Споріднену з народним мистецтвом орнаменту має срібна оправа з дарчим написом кошового Петра Калнишевського (в наукових колах, за книгою закріпилась умовна назва «Євангеліє Калнишевського». Прим. авт.). Тут ми знаходимо чудові орнаментальні мотиви (розетки, пагінці рослин)... Наріжники чільної сторони оправі Євангелія зроблені в формі овальних вінчиків, характерних для київських оправ. Простір між клеймами орнаментованої оригінальними стеблами стилізованої трави й аканта. Дуже цікаві прикраси спідньої дошки. Наприклад, пуклі тут виконані у вигляді майолікових розеток, типових для будов України ХУІІІ ст. Між дрібненьким стилізованим листям розсіпані купками сніжинки. Корінець прикритий орнаментальною сіткою з густого плетива лози».

Хоча авторське клеймо на оправі Євангелія не виявлено, але дослідники вважають, що за високою технікою виконання і своєрідним мистецьким оздобленням, оригінальний витвір є роботою відомого київського золотаря Івана Равича.

Не зважаючи на спірне питання з авторством, «Євангеліє Калнишевського» є видат-

ним шедевром українського золотарства ХУІІІ ст., який увійшов до світових каталогів з мистецтва.

Для роменців та й для всієї Сумщини цей раритет є цінною реліквією ще й тому, що має лаконічний дарчий напис знаменитого земляка на позолоченій пластині, та більш поширений на сторінках самої книги, писаний вицвілими нині коричневими чорнилами в Січі Запорізькій, можливо під диктування самого Петра Калнишевського.

Ось повний текст розширеного напису, що розміщується здебільшого по слову чи по два в нижній частині сторінок книги від 8-го до 43-го аркушу: «Книга Евангелие в церковь Свято-Троицкую села Пустовитовки изделано старанием и коштом войска Запорожского низового войскового судьи, ныне же Кошевого атамана Петра Ивановича Калнишевского. За здравие его и за упокой умерших Иоанна, Агафьи. Зеновии еще в живых Андрея, Параскевеи, Семеона, Андрея и Иосифа еще в живых перебывающего. Оному ж Евангелию цена пятьсот рублей. Подписана в Сече Запорожской 1762 году июля 3 дня». На останній сторінці книги, у верхній частині напис коричневими чорнилами: «Федор Григорович».

Для прихильників родоводів в тексті подана вичерпна інформація про родину Калнишевських, серед яких Іван та Агафія - вже померлі батьки Петра, інші - сестри, брати чи близька рідня. Достовірно відомо, що племінниця Калниша була одружена з хорунжим Лубенського полку Степаном Воротеляком. Двоюрідний племінник - Іосип Калнишевський-Підгайний згадується в 1769 р. як полковник Кодацької паланки на Запоріжжі.

За похмурих часів комуністичного мракобісся, коли радянський уряд безсоромно грабував церковне майно, українська нація ледь не втратила свою святиню. Протягом 1929-1930 рр. Троїцька церква в Пустовітківці була зачинена і частково зруйнована, а майно реквізоване «на потреби трудящих». Все ж таки в інспектор Роменського райфінвідділу наважився взимку 1936 року передати «Євангеліє Калнишевського» на зберігання до Роменського краєзнавчого музею.

Нині Євангеліє - одна з унікальних і коштовних перлин музею Петра Калнишевського заповідника «Посулля». Самого ж кошового за страдницьке життя та щедрі пожертви на потреби православної церкви влітку 2008 року канонізовано і приєднано до лику святих на синоді УПЦ КП. Це перший запорожець, який став святим.

Завідувач музею Петра Калнишевського

ПРИТЧІ, ПОВЧАННЯ, ДУХОВНІ БЕСІДИ**Притча про Жаднюгу**

В одному монастирі Греції був звичай: за важку роботу давати братії трохи грошей. Ченці монастиря називаються братією, адже вони живуть, немов велика родина. Багато ченців хотіли попрацювати більше, а отримані гроші роздати бідним. Тільки оди чернець робив завжди по-іншому. Ніхто ніколи не бачив, щоб він подав милостиню хоча одному біднякові. Його прозвали Жадноюго.

Минали роки. Все залишалося, як і раніше. "От скупердяй!" - думали інші ченці. Але приїшов час перейти ченцеві, прозваному Жадноюго, в життя інше, і він помер.

Коли в навколишніх селищах дізналися про смерть Жадноюго, в монастир стали стікатися всі жителі, щоб попрощатися з померлим. Вони оплакували Жадноюго і жалкували про його смерть. А братія дуже дивувалася.

- Що доброго зробила вам ця людина? Чому ви так оплакуєте його? - Запитували вони.

Один селянин сказав:

- Він урятував мене!

А інший додав:

- І мене!

Селяни працювали з ранку до вечора, щоб нагодувати своїх дітей. Але без вола важко орати землю. Якщо ж у родині був віл, то діти вже не сиділи без хліба. І ось чернець, якого прозвали Жадноюго, збирав гроші і купував найбіднішим волів. Так він рятував їх від голоду та бідності. Як же були здивовані всі ті, хто вважав цього ченця жадноюго!

Дівчинка і атеїст

Маленька дівчинка повертається з недільної школи додому. Назустріч їй йде атеїст, який звернув увагу на радісну посмішку на обличчі дитини.

- Чому це ти так радієш? - Запитав атеїст.

- Іду з недільної школи.

- Ну і що ж вам сьогодні там розповідали? - Він вирішив посміятися над дитиною.

- Нам розповідали історію з Біблії про те, як пророка Йону проковтнула велика риба.

- Як може риба проковтнути людину, і вона після всього залишиться живою?

Дівчинка задумалась на секунду, але потім відповіла:

- Я не знаю, як це сталося, але коли я буду в Раю, то зустріну там Йону і спитаю в нього.

- А якщо Йона потрапив до пекла? - Запитав атеїст.

- Ну, тоді ти в нього питаєш.

РАЗОМ ЗБУДУЄМО ХРАМ !

Дорогі християни, люди доброї волі, усі хто живе у серці з Богом.

Ми звертаємось до Вас з великим проханням і надією про допомогу у будівництві храму святих апостолів Петра і Павла. Справа побудови храму нелегка, тому просимо вас приєднатися до доброї справи і зробити свій внесок коштами, будівельними матеріалами, чи вашою працею. Хоч Ваша посильна жертва стане може однією цеглинкою у стіні цього Храму, однак вона необхідна нам, бо із цеглинок виростають міста.

Ми будемо дуже вдячні за Вашу доброту і будемо неустанно молитись за Вас і ваших рідних.

З надією і вдячністю громада
Петро-Павлівського храму.

Наш рахунок: Роменське відділення КФ АБ «Експрес-Банк»
МФО 337212 р/р 26007049984, код 23634500

Наша адреса: м. Ромни, Сумська обл. вул. Червонопрапорна, 4
тел: 5-87-57, моб. 067-901-15-48

Висловлюємо щирі подяки директору ФГ "Урожай" Шевченку Михайлу Івановичу за надану допомогу на видання цього номера газети.

БЛАГОВІСНИК

Засновник : Роменське благочиння Сумської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату
Видається з благословення,
Мєфодія, архієпископа Сумського і Охтирського
Виходить один раз на місяць
Розповсюджується безкоштовно

Наша адреса: 42005, Сумська обл.
м. Ромни

3 пров. Червонопрапорної, 17
E-mail: blagovisnyk@ukr.net
www.orthodox-romny.at.ua
тел. (05448) 5-87-57
моб. (067)-901-15-48

ПРАВОСЛАВНИЙ КАЛЕНДАР**ВЕРЕСЕНЬ**

9 Нд. Неділя 14-та після П'ятдесятниці.

11 Вт. Усікновення глави пророка, Предтечі і Хрестителя Господнього Іоана.

16 Нд. Неділя 15-та після П'ятдесятниці.

19 Ср. Спомин чуда Архистратига Михаїла в Хонах.

21 Пт. РІЗДВО ПРЕСВЯТОЇ ВЛАДИЧИЦІ НАШОЇ БОГОРОДИЦІ І ПРИСНОДІВИ МАРІЇ.

23 Нд. Неділя 16-та після П'ятдесятниці.

27 Чт. ВОЗДВИЖЕННЯ ЧЕСНОГО І ЖИВОТВОРЧОГО ХРЕСТА ГОСПОДНЬОГО.

30 Нд. Неділя 17-та після П'ятдесятниці, після Воздвиження.

Міцц. Віри, Надії, Любови та матері їх Софії (бл. 137)

ДУХОВНА ПОЕЗІЯ**Молитва маленького сердечка**

Мою стежину, ще таку коротку,
Ще без каміння, горя та злоби,
І перші кроки, ще без тіні смутку, —
Благослови!

Моє життя, ще ніжне та безхмарне,
Дитячі мрії, світлі та живі,
Моє дитинство, мов у казці гарній, —
Благослови!

Моє сердечко, вже таке велике,
І горизонти юності нові,
І журавлині таємничі крики —
Благослови!

Маленьку віру, ще таку непевну,
Та нелукаву, щирі, без олії,
В моїй душі, дитячій та безмежній, —
Благослови!

Журавлиним ключем відмикаю осінь.
Скрипичним ключем відмикаю музику.
Ключем любові відмикаю серце коханої.
Ключем віри відмикаю небо.

Журавлиним ключем зачиняю літо.
Скрипичним ключем зачиняю тишу.
Ключем байдужості зачиняю серце коханої.
Ключем гріха зачиняю небо.

Ключем ненависті зачиняю себе.

Юрій Вавринюк